

अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुष्पभंगः पुष्पसंसर्गः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपाकर्तुं दातुं ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इत्यारण्यके

बृहदश्वउवाच अथतां व्युषितोरात्रिनलोराजास्वलंकृतः ॥ वैदर्भ्यासहितः काले ददर्श विशुधाधिपं ॥ १ ॥ ततो भिवादयामास प्रयतः श्वशुरं नलः ॥ ततो नुदम
यं तीचववंदे पितरं शुभा ॥ २ ॥ तं भीमः प्रतिजग्राह पुत्रवत्पयामुदा ॥ यथा हं पूजयित्वा च समाश्रयासयत प्रभुः ॥ ३ ॥ नलेन सहितां तत्र दमयंतीं पतिव्रतां ॥ ताम
हं णां नलो राजा प्रतिगृह्य यथाविधि ॥ ४ ॥ परिचर्यां स्वकांतस्मै यथावत्प्रत्यवेदयत् ॥ ततो बभूव नगरे सुमहान् हर्षजः स्वनः ॥ ५ ॥ जनस्य संप्रहृष्टस्य नलं हृद्वा तथा
गतं ॥ अशोभयच्च नगरं पताकाध्वजमालिनं ॥ ६ ॥ सितकाः सुमृष्टपुष्पाढ्याराजमार्गाः स्वलंकृताः ॥ द्वारि द्वारि च पौराणां पुष्पभंगोपकल्पिताः ॥ ७ ॥ अर्चितानि
च सर्वाणि देवतायतनानि च ॥ ऋतुपर्णोपिशुश्रावबाहुकच्छाघ्नं नलं ॥ ८ ॥ दमयंत्या समा युक्तं जहृषे च नराधिपः ॥ तमानाय नलं राजा क्षमयामास पार्थिवं
॥ ९ ॥ सच तं क्षमयामास हेतुभिर्बुद्धिं संमितः ॥ ससत्कृतो महीपालो नैषधं विस्मिताननः ॥ १० ॥ उवाच वाक्यं तत्त्वज्ञो नैषधं वदतां वरः ॥ दिष्ट्या समेतोदारैः स्वैर्भ
वानित्यभ्यनंदत ॥ ११ ॥ किंचित्तु नापराधं ते कृतवानस्मि नैषध ॥ अज्ञातवासे वसतो मद्ब्रूहे वसुधाधिप ॥ १२ ॥ यदि वाऽबुद्धिपूर्वाणि यद्विबुद्ध्या पिकानि चित् ॥
मया कृतान्यकार्याणि तानि त्वं क्षंतुमर्हसि ॥ १३ ॥ नल उवाच न मे पराधं कृतं वांस्त्वं स्वल्पमपि पार्थिव ॥ कृते पि च न मे कोपः क्षंतव्यं हि मया तव ॥ १४ ॥ पू
र्वं द्यापि सखामेसि संबंधी च जनार्थिप ॥ अत ऊर्ध्वं तु भूयस्त्वं प्रीतिमाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वकामैः सुविहितैः सुखमरम्युषितस्त्वयि ॥ १५ ॥ न तथा स्वगृहे राजन्यथा तव
गृहे सदा ॥ इदं चैव हयज्ञानं त्वदीयं मयि तिष्ठति ॥ १६ ॥ तदुपाकर्तुमिच्छामि मन्यसे यदि पार्थिव ॥ एवमुक्त्वा ददौ विद्यां ऋतुपर्णाय नैषधः ॥ १७ ॥ सच तां प्रतिज
ग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ गृहीत्वा चाश्वहृदयं राजन्भांगसुरिर्नृपः ॥ १८ ॥ निषधाधिपते श्रापिदत्वा क्षहृदयं नृपः ॥ सूतमन्यमुपादाय ययौ स्वपुरमेव ह ॥ १९ ॥
ऋतुपर्णे गते राजन्नलो राजा विशापते ॥ नगरे कुंडीने कालं नातिदीर्घमिवावसत् ॥ २० ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि ऋतुपर्ण
स्वदेशगमने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ बृहदश्वउवाच समासमुष्य कौतियभीममामं न्य नैषधः ॥ पुरादत्प्यपरीवा
रो जगाम निषधान्प्रति ॥ १ ॥ रथे नैकेन शुभ्रेण दंतिभिः परिषोडशैः ॥ पंचाशद्भिर्हयैश्चैव षट्शतैश्च पदातिभिः ॥ २ ॥

पर्वणि नैलंकंठीये भारतभावादीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ उप्यवासंकृत्वा ॥ १ ॥ २ ॥